

המנורה הקדושה שיאמר לו,
שפא אゾפר. אמר לו, שפא אותו
היום שהיה הולך רבינו אלעזר
אצל חמיו, ואותו היום הלבתי

עמו, והנה גנופרטי בקבב.
בא ראה, כך אמר רבינו אלעזר
משמו של אביו, אמרו יישראלי
לפניהם קדוש ברוך הוא: מיום
שצפלנו בגלות, הקדוש ברוך
הוא עוזב אותנו בגלות ושבח
אוכנו. זהו שפטוב (ישעה מט)
ותאמר ציון עזבני ה' והוא
שכחני. אמרה השכינה: התשבח
אשה עללה? וכי יישראלי
שנקראים בנים, כמו שנאמר
(דברים יד) בנים אתם לה' אלהיכם,
ברחים בן בטנה, כמו שנאמר
(ירמיהה) ואנכי נטעית שורק בלה
זרע אמרת, גם אלה תשבחנה,
שפטוב (בראשית ב) אלה תולדות
השמי וקהרץ? ואנכי לא
אשכחך. מכאן שהקדוש ברוך
הוא לא עוזב אותנו את יישראלי
לעלמים.

עוד אמר, התשבח אשה עללה
מרחם בן בטנה. זהו סוד עליון
שאמר הקדוש ברוך הוא. הנה
דברים אלו בשמו אחויים. כמו
שהקדוש ברוך הוא לא שוכב
שמו טהורי הוא הכל - כך
הקדוש ברוך הוא לא שוכב
אותם את יישראל, שהם אחויים
בשםו ממש. התרgesch רבי חייא,
אמר, ודי זהו דבר חדש. ברוך
יהיה הקדוש ברוך הוא
שנפגשתי בך וידעתך דבר,
VIDUTI MI OTTO SHSHUMUTI MEFUNA.
ובא ראה, שאותו יום שרצתי
ארבעה מיליון, ולא מצאתני
היה. אמר לו, משום שנכנסתי
במערה אחת שרביב אלעזר נח
שעה אחת. קרא עלייו רבי חייא
אלו הפסוקים, (ישעה נה) אז יקבע
בשחר אורך וגוו. אז תקרא וה'
יענה וגוו, אז תתענג על יי' וגוו.

אמר ליה, דילמא והוא יומא דהוה איזיל רבינו
אלעזר לגביה דחמי, ובהוא יומא איזילנא
עמיה, וזה אדריכנא מלה.

ח' ח' כי אמר רבינו אלעזר ממשמיה
דאבא, אמרו ישראל קמי קדשא בריך
הוא, מיומא דכלנו בгалותא, קדשא בריך
הוא שביק לנו בgalota, ואנשי לנו. הדא הוא
דכתיב, (ישעה מט) ותאמר ציון עזבני יי' ויי'
שכחני. אמרה שכינטא, התשבח אשה עללה,
וכי ישראל דאקרין בגין, כמה דעת אמר,
(דברים יד) בני אפתם לוי' אלהיכם. מרחם בן (ד'
ר' נ"ב) בטנה, כמה דעת אמר, (ירמיה ב) ואנבי
בטעתיך שורק כליה זרע אמרת. גם אלה
תשבחנה, דכתיב, (בראשית ב) אלה תולדות
השמי וקהרץ. ואנבי לא אשכחך, מבאן,
דקודשא בריך הוא לא שביק לנו ליישראלי
לעלמים.

זו אמר, התשבח אשה עללה מרחם בן
בטנה. דא הוא רזא עללה דעת אמר קדשא
בריך הוא. הא מלין אלין בשמיה אחידן.
כמה דקדשא בריך הוא לא אנשי שםיה,
דהא הוא כלא, כך קדשא בריך הוא לא
אנשי לנו ליישראל דאיינון אחידן בשמיה
ממש. אטרגייש רבי חייא, אמר ודי דא היה
מלך. בריך יהא קדשא בריך הוא דאערענא
ליך, וידענא מלה. וידענא מאן ההוא
דשגענא מגיה.

וח' ח' דההוא יומא דרהייטנא ארבע מיili,
ולא אשכחנא מאן הוה. אמר ליה, בגין
דעלאנא בחד מערתא דרביב אלעזר נפיש
שעתא חדא. קרי עלייה רבי חייא הני קרא,
(ישעה נה) אז יקבע בשחר אורך וגוו. אז תקרא
ויבי יענה וגוו, אז תתענג על יי' וגוו.